811A8 4.

Berlefse den 9de Septbr. 31

M. G. E.

Tale om Sagen om: Opinionen

Der er et Uhyre med mange Hoveder, som under idrøgte Afmalinger af Varme og Gestalt, snart Ædder og æder, snart skrøbber og jager Mennesket fra en Nærlighed til en anden; – som snart skjender og ærkleggjør for Pøbelen, snart krönner, martrer og dræber – et Uhyre, som ødelegger flere end Jordskjelvet i Peking og Cholera falen i vore dage. Det Uhyre, jeg mener, er hvorken mere eller mindre, end det ugudelige, indbildte, men tillige grueligste Væsen, man kalder Opinionen. Opinio fok Latinerne imod certa ratio og dog falder den dageeg over al Sornuft; og – naar den ruskes op af Chaos pøgen fra at mall kunde kende den og tage sig vare for den, gik det endnu an – men dens Navn er Legion og den gaaer anskrieg i aftrens Gestalter. Varro, den gamle, lærde Romer, havde samlet 288 Opiniones af Philosophernes bøger om hvad der var Summum bonum og dog var maaske ingen af alle disse 288 Opinioner den fande, ikke engang Dommendrøder regjerende de Folk og Stat. Minus vult decipi opinione, decipiatur igitur – ~~lade~~ vrøge Sentenzen er ligesaa gammel som Verden; – det var Opinionen, der skabte de første Guder. Hvad var det som tvingede den ældste Mennesker den Vrøk at himlen skulde hæde med og trøste den i Aand? Hvad andet, end den Opinion, som en klog Mand formodentlig bragte i Omløb, nemlig at den stærke Atlas bar Himlen paa sine Skuldre? – og nu var Alle rolige og fikkere. Hvad var det, som gjorde at 7 Fødder Tiggere saa blodigen tør at gjøre Fremmeden den Krig stridig at Jome Frembrag! digterne – Lögnere Jonga mieden ½ Jome fogt – den store Jomer? Det var Opinionen

Log det er den, jeg agter at gjøre de Grønlænder for disse Pøbelens Bedrageri

om den Stora Ære at komme fastet nu saadan Søn.
Her kan og troer jeg ingen mere søte sin Lieslinger
i Rom om nogen anden Byn wiede brøma mont Bergen
Ellen for at komme frembrogt nu Holberg.) Og da nu
hiin 7 Mænd Hænder strict sig trøk og meak, triumphend
alle 7 Mænd Vierwinderne i den Opinion at nor Digter i
Langrues Modersskød – og dog kunde jo blot nu komme frem:
brogt Mand. – Numma Pompilius, den store, romerske
Argent, regierede Herligt og Lykkeligt med Opinionen-
thi Hnad var Hans Nymphe Egeria, som han forgaes
at finde og tale med i en Lund, og som dictterede Ham at ville komme
andet end at Fantom – en Opinion i mere mundus
vulk defipi – og dannerskatten blem lykkelig. Men
for med at falte mortale at Kaun fra den store Numa
Pompilius til den lille bitte N. N. – Hvad er det som giør
Ham saa grundfalds stor uden Indbiedning? er det ikke
den gigantiske Opinion at han er nu saa stor som ....d i saa
lid i ..... Hvad er det som giør at ... N.N. rudelig maa
..... tl... i N.N. er det ikke den Opinion at hans Nor:
mortelse der er nødvendig, da dog hans Calmortelse er ogsaa
..... og hans Kramortelse fra ...., som fra .... ja fra
Hele ..... ikke mere kanne saa meget i 20 Aar, som
hans a... N. N. kramortelse i Vandgad og med mirkelige
tab for Wrbaumd mil kanne i ..... (i 20 dage.) Men
det gaar med saadanne Herrers Opinion om sig
selv, som det gik Grønlænderne med Egedes Nøse – det Goedt dem
egne Kunner Drakne for skiegge og giøre derfor Nor
af Egedes ~~xxx~~ mirkelig smukke Nøse. –
Spinger
vi nu, som det sig bør i en Qvodlibetstale, med at
andet falte mortale omen til den Lærde Verden, hvad
giør da ikke Opinionen aer? Ja, Gellius Laelder
midog et Forfatteren, som der gaar stort Syn af,

for auctores opinatissimi – At Philosophi som
Socrates, mitt min mer som Aarsgamel Plato – er
gysselig Ting – i nei, som Oiken maa det være
– aut Reiser, aut nihil. Ah Min Herre
som den ene inspirerte Virgil, den Store Horats, de mange Hauer
der, eller Horats, Lærer Philosophien bedre end baade
Crantor og Chrysip – det dømer ikke mennesker
nei som N. N. maa mere Skrive end allerfølst
i Sylla – poeta Lærer af poetare – det samme
er ogsaa high spiritede Læsere af ogsaa Opinion
om sig selv min udmærkt – og saa der tør tvivle
om at N. N. er Consortes Smaa guddommelighed
er et Sø og en Philister – Kaaren i som Lastede
ingang en Kristkirke i Leiberen og sagde: blim sikk, og saa
dictum factum – de blev for Alles Øina til en
sikk – for mig blev derimod Min Herre ofte til ligesaa
sola sikk som deres Forfatere – terpiter atrum
definat in piscem eller efter Sakls Gra saa
Eftaand Oversetta – "til sole sikk sig ned i Hedne
gimer – Det var Opinionen, som reddede den stam
Columbus og saae nogle tusind Krigere fra Hungers
nød, da Amerikanerne ingen Sødmider mer vilde
give dem; – saa vidst at de om en Eneste ved vilde
udtrykke en Mennesformorskhed – "jeg skal tage Mauen
fra Eder, sagde han, der som I ikke Frøe bringe Skød"
de lod – men for Mennesformorskhen begynde – og
faldt paa Knæ og lovede at afsjøe all, Gud saa
forlangte. Da Sakkels Skiede maa vi medhed, men
os skuffer Opinionen med Høi, eys Dagt Hvor Mange
vilde sig ikke ind at nøre i Beddrøe af Agsten, Om
ja Bemødning, at sidde i Lykkeres Skiød og Sooke saa:
ledes at mugger ved Siden ung ~~Pinne~~ Smile – men
de maagne mel ingang, antrent som den Lærde N. N
da han var Lastet af Jesten maagnede en Blind efter

Forbiltsomme

at han hamd smerte den Pige der bad han sætte op for sig
og sagde: "Nei mange tak jeg vider" eller som den
Fuldt Bondekarlen om morgen toldt af Bladene og fad
og ruggede sig Ihrem Hoved i Tigende eksoeden: "Nei
jeg sitter saa mange tak, jeg ager med min Kommer"
Tu Dage bevarede den forladte Guldtinctur, den skulde
vorre god mod alle Sygdomme — det var Cafhaue og Gand-
alle de mage Galienter som dræl dræf kan sig dog fra
Dog — og den armselige af al Medicin blev til en sand
Guldtinctur for Charlatanerne — deres Opfinder. — Jeg er
mig og flere Land blev trakteret med Champagnevine, ikke
en hande naturligvis aldrig vendet deres Ligr — den
var charming excellent — man fornyede sig med Vine;
handlere den var klokt og den fik sin Sperdn Fuld
som af den Vine; det ytrede at Vinehandlerne havde
solgt ikke meget, saaledes fik Mustaches den at
den var hingest, saaledes vilde intet drive — man
gjorde Underfogeden og Vinehandlerne bedige med hver
Dell, at hver Dreabe var lovet i sine egne Huser. Nei
fremdt Opinionen — og den fik sin Spydes smagte og lugtede
bider, dens mød og alt deres Augendiaeter i den forenne ne-
farigste Champagne. Man snod sig sige Opinioner mod
den, der Pynter og Pynter Nidere, bestemte Menneskeord, de
bestemte Ringe, bestemte Ratter og Sølle Ikoner — der odelagde
Millioner Mennesker — der forderve Generationer sirene Sjeler
— o Fuldelen med Mark for Bedrageriet — o Fuldelet Rot til
Sjele Porter! — Man har medt gjort alt til Opinion — Sjelen
Nødlighed og Ufrihed — paa Jordens Ager dagtrene mindskender den
vrange Dyd, der Hoobel sig Skuffer, den Ufrihed sig Faarer, den
Ellem sig Bogrer Heder med Tooner — o nei, Fred os det er ikke
altid saa — mig har disse to Menneskeders Fuld Genier endnu
ikke skaffet — Det med jeg at jeg paa min 24 Bryllupsdag forrige
Aar saag af Kirsten le min Hustro: "Du var en Fuldt Dire jager ble og
maaben mere smuk, til nogen Defiort end fra, det medte mig i Ent
den Fol om mindelig mere Skrue, den Qualed Fyrlig. Din Bandbrandt saa
angdomsgrøn gjor mig endnu saa ung. Det med jeg at jeg end har op-
rigtige Hvinder fra min Ungdom — det med jeg at jeg fra den Gr.
K med jeg at min ældste Hovmand = er den Fand. At jeg paa den

Buel

Fodselsdag, gamle Kirsten! efter dig at Gud
vaar af jeg med din Endnu saa og Kaffe
Fodt Dage — det Kiste ikke Dage
er Gud, for Lykke! Elskede min med at Fanden Sandeo Skal og mindes Dandenn Dage! ec O